

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๑ ธ สายอำเภอเมืองกาพสินธุ์ - อำเภอสหัสขันธ์ - บรรจบทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๒๐๔๑ (บ้านโนนแหลมทอง)

พ.ศ. ഉഷ്കേഷ

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 🔊 มิถุนายน พ.ศ. 📾 ๕ 📾 ๘ เป็นปีที่ ๔๐ ในรัชกาลบัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม ราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๒๑๑๘ สายอำเภอเมืองกาพสินธุ์ – อำเภอสหัสขันธ์ – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔๑ (บ้านโนนแหลมทอง) ในท้องที่ อำเภอเมืองกาพสินธุ์ และอำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาพสินธุ์ ซึ่งได้ กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕៩ ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย และข้อ ๗๘ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ๆ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๑๘ สายอำเภอ เมืองกาพสินธุ์ – อำเภอสหัสขันธ์ – บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔๑ (บ้านโนนแหลมทอง) พ.ศ. ๒๕๒๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ แนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๓๑๘ สายอำเภอเมืองกาพสินธุ์ – อำเภอสหัสขันธ์ – บรรจบทางหลวง จังหวัดหมายเลข ๒๐๔๑ (บ้านโนนแหลมทาง) อยู่ในท้องที่อำเภอเมือง กาพสินธุ์ และอำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาพสินธุ์ มีส่วนกว้างของ แนวทางหลวงสองร้อยเมตร

มาตรา ๔ ให้อธิบดิกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตาม พระราชกฤษฎิกานี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตริว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม พระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อประโยชน์
ในการสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๑๑៩ สายอำเภอเมืองกาพสินธุ์ -อำเภอ
สหัสขันธ์ - บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๔๑ (บ้านโนนแหลมทอง)
ในท้องที่อำเภอเมืองกาพสินธุ์ และอำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาพสินธุ์ ซึ่งได้
กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนบางส่วนเสร็จแล้ว แต่ยังไม่พร้อมที่จะออกพระ
ราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น สมควรกำหนด
แนวทางหลวงที่จะสร้างไว้ก่อนตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๕
ลงวันที่ ๒๔ พฤสจิกายน พ.ส. ๒๕๑๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้